

Glinasto dete

Narodna pripovedka

Ilustrirala E. Piščanec

Živela sta nekoč dva brata. Provi je bil bogat, drugi pa reven. Bogati ni hotel nikdar govoriti z revežem, še manj pa mu pomagati v sili. Ako ga je revni brat kaj prosil, ga je takoj spodil od hiše.

Bogatinu se je rodilo dete. Takrat si je mislil revni brat: »Ko bodo vsi v bratovi hiši na botrini, mu ukradem vola.« Na dan krsta se je res napotil k bratovi hiši. Stopajoč ves zamišljen skozi gozd, je opazil za nekim grmom ogenj. Radoveden je krenil s poti k gorečemu grmu in videl, kako je tam gnetel vrag iz gline otroško telesce in ga pravkar deval na žerjavico. Ojunačil se je ter nagovoril vraga: »Bog daj zdravje! Komu je namenjena ta stvarca, ki jo žgete na žerjavici?« Vrag mu je nato ves zaverovan v svoj posel razlagal: »Pri toojem bratu imajo danes krst. Gostje bodo sedeli za mizo, novorojenec pa bo spal v zibelki ob steni. Ko bodo vsi zbrani že dobre volje in precej glasni ter se bo ob spremljavi gajd razlegala po izbi vesela pesem, bo dete v zibelki kihnilo. Nihče mu ne bo rekel ‚Bog pomagaj!‘ razen mene, ki bom neviden stal v kotu ob peči. Takrat bom pa imel pravico odnesti dete, v zibelko bom pa položil tole glinasto, ki ga pravkar pripravljam.«

Revnemu bratu se je nedolžno dete zasmililo. Pozabil je na vso bratovo brezsrčnost ter pohitel, da bi še pravočasno prispel v bratovo hišo. To se mu je tudi posrečilo. Neopažen je vstopil v sobo ter se naglo skrnil pod zibelko. Kmalu nato se je dete zbudilo in tiho kihnilo. Takoj se je oglašil stric izpod zibelke in mu želel: »Bog pomagaj!« Bil je urnejši nego vrag, ki je neviden ždel v kotu za pečjo, in mu tako preprečil nečedno nakano. Ves besen je zato vrag zalučal glinasto dete v sredino izbe, da se je razletelo na drobne kose, ter zarjul obupno: »Vrag te je pameti učil!« Med gromom in bliskom je izginil iz sobe. Divjajoča burja ga je spremeljala v prepad sredi gozda.

Vsi, ki so bili zbrani v izbi, so od groze onemeli in kakor mrtvi od strahu trepetaje čakali nadaljnjega. Vtem se je izkobacal izpod zibelke revni brat. Tudi on je bil po vsem tem, kar je pravkar doživel, ves prepaden, a se je provi osvestil ter navzočim razložil vse in jih tako pomiril. Ko je bogati brat spoznal, kaj se je zgodilo, je takoj pristopil k revnemu, se mu prav iz srca zahvalil in ga bogato obdaril, ker mu je rešil otroka. Tudi zaželenega vola mu je dal povrh in ga odslej res po bratovsko ljubil.

Priredil Tone Šeško.

